

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne : 27. 6. 2017
Čj. MSP-652/2015-OD-SPZ/4
Počet listů: 2
Přílohy: 1/spis

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. M.K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 T 12/2015

Podle § 266 odst. 1, 2 tr. řádu podávám v neprospěch obv. M.K.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 25.6.2015, č.j. 4 T 12/2015-79, pokud jím soud podle § 37 tr. zákona (*zde i v dalším textu míněn trestní zákon č. 140/1961 Sb., účinný do 31.12.2009*) a § 37a tr. zákona upustil od uložení společného trestu s ohledem na trest uložený obv. M.K. rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247.

Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, byl nejprve podle § 37a tr. zákona zrušen výrok o vině a trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Trutnově ze dne 3.9.2009, č.j. 17 T 107/2010-154, doručeného dne 9.10.2010, pravomocného dne 9.10.2010, kterým byl obv. M.K. uznán vinným spácháním trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona (ad 1-4), dále trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona (ad 5-8), a trestného činu poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákona (ad 8), poté byl obv. K. uznán vinným opětovně oběma trestnými činy včetně nových dílčích útoků (skutků) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona (bod 1-12) a trestného činu poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákona (bod 5-8, 12), přičemž zároveň byla zrušena i všechna další rozhodnutí na tyto

výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Za tyto trestné činy byl obviněný podle § 35 odst. 1 tr. zákona a § 37a tr. zákona odsouzen ke společnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dva a půl) roku s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 5 (pěti) let. Dále bylo podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o náhradě škody. Rozsudek nabyl právní moci dne 20.11.2012.

Rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 25.6.2016, č.j. 4 T 12/2015-79, byl podle § 37a tr. zákona zrušen výrok o vině pokračujícím trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona a trestným činem poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákona z rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, sp. zn. 18 T 44/2012, přičemž byly zrušeny i další výroky, mající ve zrušeném výroku o vině svůj podklad, a poté byl obviněný M.K. uznán vinným opětovně oběma trestnými činy včetně nového dílčího útoku (skutku) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona (bod 13), načež soud podle § 37a tr. zákona a § 37 tr. zákona upustil od uložení společného trestu s ohledem na trest uložený rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, sp. zn. 18 T 44/2012. Dále bylo podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o náhradě škody poškozeným Home Credit a.s., a RETA STORES, s.r.o. Současně byl tímž rozsudkem obv. K. podle § 226 písm. e) tr. řádu zproštěn návrhu na potrestání pro skutek, v němž byl spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 tr. zákoníku, neboť trestnost činu zanikla účinnou lítostí podle § 197 tr. zákoníku.

Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku se obviněný i státní zástupce vzdali práva na odvolání, nabyl rozsudek právní moci dne 22.7.2015, přičemž výrok o vině a trestu nabyl právní moci již dne 25.6.2015.

Samosoudkyně v odůvodnění rozsudku stručně uvedla, že při úvahách o druhu a výměře trestu postupovala podle § 39 tr. zákoníku, přičemž dospěla k závěru, že trest uložený obviněnému K. Okresním soudem ve Strakonících je dostatečným trestem i z hlediska nápravy obviněného, a z tohoto důvodu upustila od uložení společného trestu.

Podle § 37 tr. zákona soud upustí od uložení souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 nebo od uložení dalšího trestu podle § 36, má-li za to, že trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.

Podle § 37a tr. zákona, odsuzuje-li soud pachatele za dílčí útok u pokračování v trestném činu (§ 89 odst. 3), za jehož ostatní útoky již byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek, který již nabyl právní moci, zruší v rozsudku dřívějším výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními v zrušeném rozsudku rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popřípadě trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Je-li ukládán trest za více trestných činů, ustanovení § 35 až 37 tu platí obdobně.

Citovanými ustanoveními zákona se však samosoudkyně Okresního soudu v Trutnově v trestní věci obv. M.K. důsledně neřídila.

Na straně jedné samosoudkyně zcela správně postihla, že jednání obv. M.K., právně kvalifikované jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, stíhané ve věci Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 T 12/2015, je dílčím útokem (skutkem) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, za který byl obviněný již pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, a tedy v úvahu přichází postup podle § 37a trestního zákona. V souladu s tímto ustanovením tedy zrušila celý výrok o vině z dřívějšího rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ve věci sp. zn. 18 T 44/2012 a poté obv. K. uznala vinným opětovně oběma trestnými činy včetně nového dílčího útoku (skutek 13) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona (skutky 1-13).

Na straně druhé však samosoudkyně přehlédla, že v takovém případě je nutno obligatorně zrušit i celý výrok o trestu z dřívějšího rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, a poté znovu rozhodnout o uložení společného trestu, který nesmí být mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem. Soud v té souvislosti také nesprávně aplikoval § 37 tr. zákona, pokud upustil od uložení společného trestu, a to s ohledem na trest uložený dřívějším rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 18 T 44/2012. Přitom trestní zákon, resp. ani současný trestní zákoník, na rozdíl od trestu souhrnného zásadně neumožňuje upustit od uložení společného trestu za pokračování v trestném činu.

V důsledku toho došlo k situaci, kdy v rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, byl zrušen výrok o vině, ale celý navazující výrok o trestu zůstal nedotčen. Přitom zrušením výroku o vině ztratil podklad i tento navazující výrok o trestu, který byl obviněnému uložen jako společný úhrnný trest odnětí svobody v trvání dva a půl roku s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu pěti let.

Případ, kdy soud zrušil výrok o vině z předcházejícího pravomocného rozhodnutí o dílčím útoku pokračujícího trestného činu a současně rozhodl o upuštění od uložení společného trestu, je v soudní praxi poměrně ojedinělý. Není sice vyloučeno, aby soud v souvislosti s ukládáním společného trestu za pokračování v trestném činu upustil od uložení *souhrnného* trestu podle § 37 tr. zákona (dnes § 44 tr. zákoníku), který by měl být případně ukládán za trestný čin spáchaný ve *vícečinném* souběhu s pokračujícím trestným činem, v daném případě se však jednalo o souběh jednočinný a trest měl být ukládán stejně jako v rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, tj. jako společný trest úhrnný.

Při správném postupu samosoudkyně Okresního soudu v Trutnově ve věci sp. zn. 4 T 12/2015, poté, kdy zrušila výrok o vině z rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, a nově uznala obv. K. vinným pokračujícím trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona, včetně nového dílčího útoku (skutku), a trestným činem poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zákona, měla zároveň zrušit celý výrok

o trestu z výše citovaného rozsudku Okresního soudu ve Strakonících a znovu rozhodnout v souladu s ustanovením § 37a tr. zákona o trestu. Jak shora uvedeno, společný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším.

Tím, že rozsudkem Okresního soudu v Trutnově nebyl za podmínek § 37a tr. zákona zrušen dříve uložený trest a následně nebyl obv. K. uložen společný úhrnný trest za pokračující trestný čin podvodu a trestný čin poškozování cizích práv spáchaný v jednočinném souběhu s ním, došlo k naplnění zákonných podmínek pro podání stížnosti pro porušení zákona proti výroku o trestu ve smyslu § 266 odst. 2 tr. řádu. Výrok soudu o upuštění od uložení společného trestu obv. K. je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu i k poměrům pachatele a je rovněž v rozporu s účelem trestu (srov. § 23 tr. zákona). V důsledku nesprávného postupu samosoudkyně Okresního soudu v Trutnově došlo k porušení zákona ve prospěch obviněného.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 25.6.2015, č.j. 4 T 12/2015-79, byl ve výroku o upuštění od uložení společného trestu s ohledem na trest uložený obv. M.K. rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 3.10.2012, č.j. 18 T 44/2012-247, porušen zákon ve prospěch obv. M.K. v ustanoveních § 37 a § 37a tr. zákona.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 48/2017](#)